

Harry Bar-Shalom - 80

N. 28 august 1939, în Bacău. **Scriitor, pictor.** Este fiul familiei Fany (n. Edelstein), casnică, și Saul Șulem Abramovici, funcționar la U.R.C.M. Bacău. Copilăria și-o petrece în orașul natal, unde își desăvârșește studiile gimnaziale și liceale, urmând cursurile Școlii Nr. 1 (1945-1952) și ale Liceului Nr. 1 de Băieți (1952-1955, actualul Colegiu Național „Ferdinand I”). Timp de doi ani e student merituos al Facultății de Industrie Ușoară din cadrul Politehnicii din Iași, dar în 1958 e exmatriculat ca urmare a solicitării dreptului de a emigra în Israel. După ce, în 1961, face Alia, urmează și absolvă, în 1966, cursurile Facultății de Inginerie și Management a Technion Haiffa, B.Sc., peste alți trei ani obținând, tot aici, titlul de M.Sc. La același institut urmează apoi și studiile doctorale, finalizate în 1992, dar fără a-și mai susține teza de absolvire. Aidoma altor conaționali, luptă în armata israeliană, atât în războiul din 1967, cât și în cel din 1975, trăirile transferându-le în pagini de carte. Scriind cu ușurință în română, franceză și ebraică, publică povestiri și fragmente de roman atât în revistele literare din noua patrie, cât și din Canada, Germania, Franța și România (**Apirion, Balada, Cronica, Izvoare, Facla, Magazin, Maximum, Minimum, Mooznaim, Orient Expres, Realitatea evreiască, Revista Familiei, România, liberă în viitor, Semnalul, Terpsichore, Tribuna, Viața noastră** ș.a.), debutând cu schița **Zaitz Gezunt** în paginile publicației de limba română **Revista mea** (1962), iar editorial, în 1986, când îi apare, tot la Tel Aviv, romanul în ebraică **Muzicanții au părăsit orașul** (Editura Sifriat Poalim). Remarcat de către Ministerul Educației și Culturii din Israel, romanul a fost inclus pe lista cărților propuse în cadrul bacalaureatului de literatură, bucurându-se de o a doua ediție, în 1990, și de o traducere în limba română (Editura Ariadna '98, București, 2001). Peste aproape un deceniu revine cu volumul de proză scurtă **Cursa** (Editura Cartea Românească, București, 1995), în

care include texte aparținând perioadei românești de creație (ciclul **Povestiri de demult, Cursa, Corbul, Țara corbilor, Trenul Morții, El Conquistador, Anghelache, Ploaia**), dar și **Povestiri de departe**, scrise în noua patrie. În același an publică volumul de versuri, în limba franceză, **Les cloches d'Ein Kerem** (Editura Cristhonor, București), reeditat la Editura Papyrus (Tel Aviv, 1999), în trei limbi. Tot la Tel Aviv îi apar, în ebraică, **Ha-meroz**, traducerea schițelor și nuvelor din **Cursa** (Editura Uniunii Scriitorilor din Israel, 1999), romanele **Când o Planetă-Diamant trece deasupra morii părăsite** (Editura „Ghevanim”, 2005) și **Migrarea fluturilor** (Editura Sifriat Poalim, 2012), iar la Ghivataim, un alt roman, **Spre al șaptelea cer** (Editura Massada, 1998). Aceștia li se adaugă, în limba română, romanul **Adulter** (Editura Ariadna '98, 2001), subintitulat **Din caietele unui războinic telavivian**, în care evocă războiul cu Libanul din anii 1982-1985, volumul de schițe și nuvele **Lung e drumul până-n Orientul Apropiat** (2008, 2014), romanele **Clopotele Ierusalimului** (2012), **Soarele de după curcubeu** (2013) și **Sfârșitul migrării fluturilor** (2017), apărute la Editura Hasefer din București și volumul de versuri **O viață de om** (Editura Papyrus, 1998). A fost inclus, de asemenea, cu poezie și proză în antologiile alcătuite de George Bălăiță (**Scriitori Israelieni de Limba Română: Proză, Teatru, Eseu**, Editura Hasefer), Valeriu Stancu (**Metafore Românești din Israel**, Editura Cronica) și Marie Balbastre (**Les Presses Littéraires**), la care se alătură antologiile israeliene **Izvoare** (Asociația Scriitorilor de Limbă Română), **Continuum** (Asociația Scriitorilor de Limbă Franceză), **Aviv Ekroni** (P.E.N.), **Mooznaym** (Asociația Scriitorilor de Limbă Ebraică), **Apirion** (Publicația Scriitorilor Mediteraneeni) ș.a. Majoritatea copertelor și a ilustrațiilor le-a realizat apelând la propriile creații picturale (desene în cărbune, uleiuri și acrilice), la începutul anilor '80 remarcându-se și ca artist plastic (debut, Sala Auditoriului

Carmel, Haiffa, aprilie 1981), activând în cadrul Grupului „Kalayn” de la „Café Zaviv”, cu care a vernisat mai multe expoziții. Chiar dacă nu a obținut doctoratul în științe, s-a impus și ca specialist, atât în producție (ca inginer de asigurare a calității producției, Institutul de Standardizare Israelian, Ramat-Aviv; șef al Secției Inginerie Industrială, firma „Lime&Stone Ltd.”, Haiffa; șef al Departamentului de Asigurare a Calității Producției, uzinele I.S.C.A.R., Naharia; consilier tehnic, firma „Lime&Stone Ltd.”; director la Societatea „H. S. Engineering Ltd.”, Haiffa), cât și în învățământ (conferențiar la Institutul „Shinkar” de Inginerie Textilă - Ramat-Gan, conferențiar la Școala Națională de Handasaym - Technion Haiffa, precum și la alte câteva College-uri Tehnice). Membru al cenaclurilor „Menora”, „Pro și Contra” și al Asociației Scriitorilor Israelieni de Limba Română, Asociației Scriitorilor de Limbă Franceză, Asociației Scriitorilor de Limbă Ebraică, Uniunii Asociațiilor de Scriitori din Israel, Uniunii Scriitorilor din România, Asociației de Poezie Terpsichore (Franța) și al Asociației Internaționale P.E.N. de scriitori, a fost distins cu Premiul Fondului Tel Aviv pentru Literatură și Artă (1986) și, la Haiffa, cu Premiul Fundației „Haim și Sara Ianculovici” (1992). Hitahdut Olei Romania (HOR) și Asociația Scriitorilor Israelieni de Limba Română l-au omagiat, la rândul-le, în cadrul unor seri literare moderate de poetul Shaul Carmel, în care creația sa a fost evocată, între alții, de scriitorii Andrei Strihan și Sonia Palty. Participanții la acestea și cititorii săi fideli vor avea, în curând, șansa să citească, în limba română, volumul **Hazliu** (schițe și nuvele, predat Editurii „Familia”, Rishon le Tzion, Israel) și, în viitor, romanul la care încă lucrează, **Cum io Bulă n-am muncit în Câmpul Muncii până ce-am devenit Ministru și nici măcar atunci...**